

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/101/2014
Identifikačné číslo spisu:	6014200254
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6014200254.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: S., bytom T. XX, XXX XX T., právne zast: JUDr. Ladislav Csákó, advokát so sídlom Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, proti žalovanému: Poľovnícke združenie Šafárikovo, 982 01 Tornaľa, IČO: 35 994 762, právne zast: Q.B.F. VYRVA, s.r.o., so sídlom Mierová 48/B, 821 05 Bratislava, v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3/2014 ČS zo dňa 21. januára 2014, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/38/2014-87 zo dňa 27. augusta 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/38/2014-87 zo dňa 27. augusta 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 250j ods. 2 písm. d/, e/ a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 3/2014 ČS zo dňa 21.01.2014 ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - výboru žalovaného č. 5/2013 zo dňa 06.12.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Preskúmaným rozhodnutím druhostupňový správny orgán s odkazom na úpravu rozhodovania členskej schôdze obsiahnutú v Stanovách poľovného združenia a výsledky hlasovania členskej schôdze konanej dňa 11.01.2014 potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Výboru Poľovníckeho združenia (ďalej aj „PZ“) Šafárikovo č. 5/2013 zo dňa 06.12.2013, ktorým bol žalobca uznaný vinným z porušenia § 6 ods. 3 písm. c/, f/, g/ Stanov PZ tým, že dňa 22.11.2013 navštívil poľovný revír za účelom výkonu práva poľovníctva, pričom porušil § 6 ods. 3 písm. c/, f/, g/ Stanov PZ a z porušenia čl. 2, 3 Domáceho poriadku PZ - Šafárikovo, kde sa v bode 3 Domáceho poriadku kladú za vinu

opakované nedostatky v zápisoch v knihe návštev poľovného revír a vzhľadom na závažnosť Výbor PZ podľa § 9 ods. 1 písm. c/ Stanov PZ Šafárikovo uložil kárne opatrenie - dočasné obmedzenie lovu všetkej zveri v revíri na dobu jeden rok podľa § 13 ods. 1 písm. b/ Stanov PZ Šafárikovo. Vo výroku napadnutého rozhodnutia došlo okrem potvrdenia napadnutého rozhodnutia k doplneniu údajov o začatí plynutia lehoty trvania kárneho opatrenia doplnením textu „počnúc dňom 11.01.2014“.

Krajský súd v Banskej Bystrici posudzujúc správnosť záverov správnych orgánov pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 77 a § 79 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, § 1, § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a § 6 ods. 3 Stanov PZ a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, v konaní bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a osobitným dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia je aj nepredloženie kompletného administratívneho spisu, nakoľko súdu predložený administratívny spis neobsahoval odvolanie žalobcu, na základe ktorého sa vlastne uskutočnilo odvolacie konanie.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pokiaľ ide o rozhodnutie žalovaného, z jeho dôvodov sa nedá zistiť, čo viedlo žalovaného k tomu, že určil obmedzenie lovu počínajúc od 11.01.2014, pričom údaj o nadobudnutí účinnosti kárneho opatrenia vôbec nebol uvedená v prvostupňovom rozhodnutí a nie je ani nijako odôvodnený, čo spôsobuje v tejto časti nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Ďalej vytkol, že aj keď sa rozhodovalo na mimoriadnej členskej schôdzi dňa 11.01.2014, v rozhodnutí druhostupňového správneho orgánu je uvedený dátum 20.01.2014 bez ohľadu na to, že čas vydania rozhodnutia sa nemôže zamieňať s časom jeho vypracovania. Druhostupňový správny orgán svojím rozhodnutím potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 02.12.2013, avšak žalobcovi bolo doručené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 06.12.2013. Vzhľadom k týmto pochybeniam žalovaného sú rozhodnutia oboch správnych orgánov nevykonateľné.

Z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ale aj druhostupňového správneho orgánu nevyplýva, akými úvahami boli správne orgány vedené pri hodnotení dôkazov, akú použili správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami žalobcu. Správny orgán sa nevysporiadal s námietkou žalobcu, že už v prvostupňovom konaní si zvolil právneho zástupcu, ktorý ho bol oprávnený zastupovať aj v odvolacom konaní, nezisťoval, či a v akom rozsahu účastník splnomocnil advokáta na zastupovanie v správnom konaní a nedoručoval mu rozhodnutia, aj keď bol žalobca právne zastúpený. Takýto nedostatok, je sám o sebe dôvodom na zrušenie správneho rozhodnutia súdom. Zároveň vytkol žalovanému aj neúplnosť predloženého správneho spisu, v predložnom administratívnom spise sa nenachádza písomné odvolanie žalobcu, o ktorom rozhodoval druhostupňový správny orgán, súd teda nemal možnosť zistiť, aké námietky žalobca v podanom odvolaní uviedol a nevyplýva to ani zo samotného rozhodnutia žalovaného.

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú námietku nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, nakoľko pri žalobe podľa druhej hlavy piatej časti je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodoval v poslednom stupni, a preto bolo žalované Poľovnícke združenie Šafárikovo, ktorého organizačná zložka (resp. orgán) rozhodoval, ani námietku neaplikovateľnosti správneho poriadku na dané správne konania. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 844,36 €, zodpovedajúcu vyčíslenej náhrade trov právneho zastúpenia a náhrade zaplateného súdneho poplatku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zamietne žalobu žalobcu a rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu potvrdí v celom rozsahu a zároveň žiadal zaviazat žalobcu na náhradu trov konania. Mal za to, že rozhodnutie krajského súdu má vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytkol krajskému súdu, že uplatnil použité právne predpisy, najmä § 79 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, ust. § 11 ods. 5 Disciplinárneho poriadku Slovenského poľovníckeho združenia, ust. § 1 Správneho poriadku a ust. § 6 ods. 3 Stanov Poľovníckeho združenia, formálnym

spôsobom bez toho, aby ich skutočný zmysel poznal.

Žalovaný zastáva názor, že pri uplatnení logického dôkazu a maiori ad minus sa na konania pred disciplinárnymi orgánmi poľovníckeho združenia správny poriadok nevzťahuje, vychádzajúc z ust. § 77 ods. 2 zákona o poľovníctve, ktoré je podľa jeho názoru lex specialis, v spojení s ust. § 2 ods. 1 Disciplinárneho poriadku Slovenskej poľovníckej komory. Poľovnícke združenie Šafárikovo je právnickou osobou, ktorá má vlastnú subjektivitu a pri svojej činnosti sa spravuje zákonom o poľovníctve a svojimi vnútornými predpismi, nie je preto viazané internými predpismi Slovenského poľovníckeho zväzu, ktorá je daná iba členstvom vrátane členstvom členov poľovníckeho združenia. Na daný prípad nie je možné aplikovať ust. § 11 ods. 5 Disciplinárneho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu, keďže disciplinárne previnenie žalobcu ako člena Poľovníckeho združenia Šafárikovo riešili disciplinárne orgány Poľovníckeho združenia Šafárikovo a nie disciplinárne orgány Slovenského poľovníckeho zväzu.

Žalovaný uznal, že napadnuté rozhodnutia mohli byť presnejšie, avšak vady napadnutých rozhodnutí nemajú vecnú povahu, ale len formulačnú, teda povahu zrejmych nesprávností, ktoré je aj v klasickom správnom konaní správny orgán oprávnený kedykoľvek opraviť. Z povahy týchto vád napadnutých rozhodnutí vyplýva, že sú spôsobené nedostatkom skúseností osôb konajúcich v mene disciplinárnych orgánov PZ a nedostatkom ich právnického vzdelania bez akéhokoľvek úmyslu poškodiť žalobcu.

Vykonané právne posúdenie považoval za nesprávne aj v časti vyslovenia právneho názoru, že dočasné obmedzenie lovu malo byť časovo vymedzené už v prvostupňovom rozhodnutí. Doplnenie prvostupňového rozhodnutia o dodatok „počnúc dňom 11.01.2014“ znamená v konečnom dôsledku zmenu rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, hoci žalovaný - druhostupňový správny orgán odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Podľa názoru žalovaného nemôže ísť o zmenu napadnutého rozhodnutia, keďže rozhodnutie, ktoré malo byť zmenené neobsahuje skutočnosť - časové obmedzenie začiatku obmedzenia lovu. Nakoľko rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nenadobudlo právoplatnosť, keďže žalobca sa odvolal a ani nebolo známe či sa odvolá, nemohlo obsahovať začiatok obmedzenia lovu pre žalobcu. K námietke žalobcu, že nevie, čo sa mu kladie za vinu uviedol, že žalobca o všetkých skutočnostiach dobre vie, takže nemôže tvrdiť, že nevie, čo je mu kladené za vinu.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 12.11.2014 na odvolanie žalovaného uviedol, že sa plne stotožňuje s vysloveným právnym názorom krajského súdu a navrhol preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Uviedol, že v celom rozsahu zotrúva na svojich doterajších vyjadreniach, ktoré uviedol v priebehu konania pred krajským súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Výboru PZ Šafárikovo č. 5/2013 zo dňa 06.12.2013, ktoré potvrdil žalovaný ako odvolací orgán, o uložení disciplinárneho opatrenia žalobcovi podľa § 13 ods. 1 písm. b/ Stanov Poľovníckeho združenia Šafárikovo, ktorým bolo dočasné obmedzenie lovu všetkej zveri v poľovnom revíri na dobu jeden rok. Dôvodom uloženia kárneho opatrenia žalobcovi bolo hrubé porušenie povinnosti člena poľovníckeho zväzu tým že, porušil § 6 ods. 3 písm. c/, f/, g/ Stanov PZ Šafárikovo.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada,

aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, na účely tohto zákona sa poľovníckou organizáciou rozumie právnická osoba zriadená podľa tohto zákona, ktorá je neziskovou organizáciou, ktorá združuje občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovných lístkov, a iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania oprávnených záujmov svojich Členov na úseku poľovníctva, má sídlo na území Slovenskej republiky, je zapísaná v centrálnom registri, ktorý vedie ministerstvo, riadi svoju činnosť stanovami, ktoré musia byť v súlade s týmto zákonom a ostatnými, všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Podľa § 77 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, disciplinárnym previnením je konanie držiteľa poľovného lístka, ktoré nevykazuje znaky trestného činu, 34) priestupku podľa § 76 alebo iného správneho deliktu podľa § 78 a je v rozpore s disciplinárnym poriadkom vydaným komorou.

Podľa § 77 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, disciplinárne previnenie rieši komora podľa disciplinárneho poriadku.

Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 79 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na

- a) posúdenie projektu podľa § 6 a 7,
- b) zaradenie poľovného revíru do kvalitatívnej triedy podľa § 8,
- c) evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 12 alebo zmluvy podľa § 13,
- d) vymenovanie a odvolanie poľovníckeho hospodára podľa § 19 a členov poľovníckej stráže podľa § 28,
- e) schválenie alebo zmenu poľovníckych plánov podľa § 30,
- f) vydanie povolenia podľa § 56 ods. 1 a 3,
- g) rozhodovanie ministerstva podľa § 72 okrem písmena d/,
- h) rozhodovanie okresného úradu v sídle kraja podľa § 73 okrem písmena c/, i/ rozhodovanie okresného úradu podľa § 74 ods. 1 písm. h/ a i/ a § 74 ods. 2 okrem ukladania pokút za iné správne delikty podľa § 78.

Podľa § 1 ods. 1 správneho poriadku, tento zákon sa vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 1 ods. 2 správneho poriadku, správnym orgánom je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu v odvolaní namietanom rozsahu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd nezistil, že by krajský súd ako súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Skutkový stav však nebol ani podľa názoru odvolacieho súdu správnym orgánom dostatočne zistený. Správne konanie je ovládané základnými zásadami, z ktorých jednou je aj zásada materiálnej pravdy, ktorá vyjadruje požiadavku, aby správny orgán úplne a presne zistil skutočný stav a zaobstaral si potrebné podklady pre rozhodnutie. Úplnosť zistenia podkladom znamená, že boli vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s námietkou žalovaného, že na správne konanie pred disciplinárnymi orgánmi poľovníckeho združenia sa nevzťahuje zákon o správnom konaní, pretože v predmetnej veci sa jednalo o rozhodovanie orgánu záujmovej samosprávy o právach a povinnostiach člena poľovníckeho združenia.

V danej veci je nesporné, že došlo k uloženie kárneho opatrenia - dočasné obmedzenie lovu všetkej zveri v revíri na dobu jeden rok žalobcovi, ako PZ Šafárikovo, ktorý bol uznaný za vinného z porušenia § 6 ods. 3 písm. c/, f/, g/ stanov PZ, bez konkretizácie okolností, za ktorých malo dôjsť k vytýkanému porušeniu uvedených povinností. Správny orgán teda nedostatočne zistil skutočný stav, pričom nebolo zrejmé, z akých dôkazov vychádzal žalovaný pri svojom rozhodovaní. To, či bol skutočný stav zistený úplne a správne, musí vyplývať aj z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu.

V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli

nepochybne zistené a ich právny význam. Taktiež v súvislosti s právnym posúdením nie je dostatočné citovanie príslušných ustanovení, ale je potrebné, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Uvedené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu absentovalo. Dôvodne bolo žalobcovi a orgánom PZ Šafárikovo vytknutý aj nesúlad medzi dátumami, kedy boli formou predvídaného postupu rozhodnutia prijaté a dátumami uvedenými v rozhodnutiach, ktoré zodpovedali dátumom písomného vyhotovenia rozhodnutí. Rovnako je dôvodne vytýkané, že rozhodnutie žalovaného je de facto zmenovým rozhodnutím, nakoľko na rozdiel od prvostupňového rozhodnutia (v zmysle ktorého by logicky kárne opatrenie nadobudlo účinnosť nadobudnutím jeho právoplatnosti) určil začiatok účinnosti uloženia kárneho opatrenia na deň 11.01.2014, t.j. deň konania členskej schôdze, ktorý je ale dátumom odlišným od dátumu uvedeného ako dátum vydania odvolacieho rozhodnutia. Tieto skutočnosti boli správne posúdené ako dôvod na zrušenie rozhodnutí v zmysle § 250j ods. 2 písm. d/ OSP.

Za závažné procesné pochybenie Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje namietanú skutočnosť, že správne orgány nekonali s preukázateľne splnomocneným právnym zástupcom JUDr. Ladislavom Csákom (kópia plnomocenstva zo dňa 10.02.2014 založená v administratívnom spise), resp. svoj postup v tejto otázke odôvodnili. Táto skutočnosť bola správne posúdená ako dôvod na zrušenie rozhodnutí v zmysle § 250j ods. 2 písm. e/ OSP.

Len na doplnenie Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pokiaľ sa týka zrušujúceho dôvodu v zmysle § 250j ods. 3 OSP, teda nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nepredloženie kompletného administratívneho spisu (chýbajúce odvolanie žalobcu), proti rozhodnutiu vydanému z tohto dôvodu zákon nepripúšťa podanie odvolania (a contrario ust. § 250ja ods. 1 OSP), o čom účastník nebol riadne poučený.

Účelom správneho súdnictva nie je nahrádzanie činnosti správnych orgánov, ale poskytovanie ochrany v prípade zásahu do práv fyzickej alebo právnickej osoby prieskumom rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Námietky žalovaného poukazujúce na potrebu zohľadniť špeciálnosť povahy právnej úpravy disciplinárnych previnení v zmysle zákona o poľovníctve a Disciplinárneho poriadku, ako aj požiadavku zohľadnenia „skutočného významu“ a „zmyslu“ príslušných ustanovení zákona o poľovníctve súd nepovažuje za dôvodnú. Nemožno opomenúť, že postihovanému účastníkovi disciplinárneho konania, predstavujúceho osobitný druh, tzv. správneho trestania je potrebné garantovať celý rozsah inštitútov, potrebných na zabezpečenie možnosti ochrany jeho práv, kam patrí aj právo byť zastúpený ustanoveným právnym zástupcom a základné požiadavky nielen na priebeh správneho konania ako aj obsahové a formálne náležitosti rozhodnutia. Tejto povinnosti nie je možné sa zbaviť poukazom na skutočnosť, že napr. v mene disciplinárnych orgánov konali osoby s nedostatkom skúseností a nedostatkom právnického vzdelania, bez akéhokoľvek úmyslu poškodiť žalobcu. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu v celom rozsahu, a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil (§ 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 219 ods. 2 OSP § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko neboli riadne uplatnené (podanie na čl. 118 súdneho spisu neobsahuje ani ich uplatnenie, ani vyčíslenie), procesne neúspešnému žalovanému ich náhrada priznaná byť nemohla.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.